

РЕШЕНИЕ

№ 7873

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7687** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс(АПК).

Образувано е по жалба на М. А., гражданин на С. [дата на раждане] , с национален паспорт №[ЕИК], валиден до 22.09.2024г., чрез адв. Д. Р. - САК, като пълномощник срещу ОТКАЗ НА ВИЗА по заявление изх.№ ВЕУ 22000285 V от 21.03.2022г., постановен от З. при Посолството на РБългария в Б., Л..

Искането за отмяна на акта е мотивирано с твърдения, че оспорения акт не е мотивиран, освен с посочване на законовата разпоредба на чл.10, ал.1, т.23 ЗЧРБ. Не са изложени конкретни факти и обстоятелства, на които се основава отказа, поради което е постановен в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК и със същия се ограничават негови законни права. Излага твърдения за нарушаване на основни права и свободи съгласно ЕКПЧ. Кандидатствал е за издаване на виза, тъй като част от семейството му(баща му) се намира в България с предоставен хуманитарен статут, а на три от братята и сестрите е издадена виза „Д“ за дългосрочно пребиваване в България, въз основа на идентични документи с тези, които е представил пред административния орган. Позовава се на нарушение на чл.6 от АПК, доколкото се засяга в значителна степен правото на личен и семеен живот по смисъла на чл.8 от ЕКПЧ. Моли за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения акт.

Ответникът – завеждащ консулската служба на Посолството на Република България в Б., Л., чрез представител по пълномощие, оспорва основателността на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез представляващия я прокурор, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

По делото е представено решение № 800/21.01.2022г., издадено от зам.председател на ДАБ на основание чл.48, ал.1, т.3 и чл.34, ал.1 и 2 от ЗУБ, с което е разрешено на Х. А. А. да се събере на територията на Република България със своята съпруга, ненавършилите пълнолетие деца и пълнолетния си син М. А. – жалбоподател по настоящето дело. Същото не е оспорено и представлява стабилен административен акт.

На 21.03.2022г. жалбоподателят е отправил заявление до посолството на Република България в Б., Л., за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България.

Видно от писмо на Държавна агенция „Национална сигурност“ рег.№ М-21564/31.10.2022г., е извършена съгласувателна процедура по подаденото заявление, като е установено, че апликанта е депозирал семейни книжки, удостоверяващи семейните връзки на лицата, които дават основателни съмнения, че документите са с невярно съдържание. В допълнение е посочено, че предоставените документи не са легализирани, липсват нотариални заверки, а на част от документите е извършен превод от преводач, като липсват задължителните реквизити(удостоверителни печати, апостил и заверка в МВнР). Направено е становище, че депозираните документи са с невярно съдържание и са декларирани неверни данни, поради което заявителят попада в хипотезата на чл.10, ал.1, т.23 ЗЧРБ. Видно от Стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза от 28.07.2022г. с адресат жалбоподателя от Посолството на Република България в Б., Л., подписано от завеждащ консулската служба И. И., заявителят е уведомен, че след разглеждане на подаденото от него заявление изх.№ ВЕУ 22000285 V от 21.03.2022г. е постановен отказ за издаване на виза на основание чл. 10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ при следните мотиви – „След извършените проверки са налице основателни съмнения, че представените документи са с невярно съдържание и са декларирани неверни данни. Същевременно документите не са легализирани по съответния ред“. Отказът е връчен на 28.07.2022г.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Административният акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл. 9г от ЗЧРБ и чл. 10, ал.1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР), визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България. Представена е Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, съгласно т.3 от която на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства е възложено да определят консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал.1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим.

Представена е Заповед № 35/15.09.2020г. на посланика на Република България в Б., Ливанска република, съгласно която съставянето, подписването и връчването на формулярите е възложено на завеждащия "Консулска служба" при Посолството И. И.. Именно от него е подписан разглежданият отказ.

Спазено е изискването за форма на акта: Отказът е на стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Съдържат се реквизитите по приложение № 7 към НУРИВОВР, изискуеми и от общите изисквания на АПК. Вписана е съответната разпоредба от приложимия нормативен акт - чл. 10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ, има и кратко описание на мотивите и съответно фактическо основание, кореспондиращо с цитираната разпоредба – „След извършените проверки са налице основателни съмнения, че представените документи са с невярно съдържание и са декларирани неверни данни. Същевременно документите не са легализирани по съответния ред“.

По отношение приложението на материалния закон съдът намира следното.

Съгласно чл. 10, ал.1, т.23 ЗЧРБ отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. Следователно, издаването на неблагоприятен за молителя акт е обусловен от алтернативната даденост на две фактически основания – представяне на документ с невярно съдържание или деклариране на неверни данни. Формулировката на отказа не позволява обосноваване на извод коя от двете хипотези е възприел органът. Когато дадена правна норма съдържа алтернативни възможности, за да бъде издаденият на нейно основание акт законосъобразен, органът трябва изрично да посочи коя от предпоставките е налице. В случая органът не е спазил това изискване, като е съчетал двете предпоставки, поради което оспореният отказ е незаконосъобразен(решение № 6598 от 03.06.2016г., адм.дело № 13591/2015г., Седмо отделение, ВАС).

Освен изложената незаконосъобразност на акта, органът не е доказал и фактическите основания, които са го мотивирали да постанови оспорения отказ.

Легално определение на понятието "документ с невярно съдържание" и "неверни данни" в ЗЧРБ липсва, което налага използване на понятията от други закони, по силата на чл. 46, ал.2 от ЗНА. Съгласно чл. 93, ал.1, т.6 от ДР на НК, "неистински документ" е този, на който е придаден вид, че представлява конкретно писмено изявление на друго лице, а не на това, което действително го е съставило. От своя страна лъжливото документиране се изразява в съставяне на истински удостоверителен (официален или частен) документ, в който удостоверените факти или обстоятелства не съответстват на обективната действителност. Оспореният административен акт не съдържа конкретизация кои от представените от жалбоподателя документи са с невярно съдържание и кои от тях съдържат неверни данни, кои са данните, които не съответстват на действителното фактическо положение.

При проведената съгласувателна процедура, ДАНС е представил становище, в което сочи че от заявителя са са депозирани семейни книжки, удостоверяващи семейните връзки на лицата, ката са налице основателни съмнения, че същите са документи с невярно съдържание. Освен това, представените документи не са легализирани по съответния ред, липсват нотариални заверки, а за част от документите е извършен превод от преводач, за които са налице основателни съмнения, че са с невярно съдържание. Това водело до обосновано предположение, че са представени документи

с невярно съдържание и са декларирани неверни данни, с цел да се получи виза и последващо пребиваване в България.

Видно е обаче от представеното Решение № 800/21. 01. 2022 г. на зам. председателя на ДАБ, безспорно е установено че Х. А. А. е баща на навършилия пълнолетие М. А. (настоящия жалбоподател), което поставя под съмнение достоверността на събраните от ДАНС „данни“ за документи с невярно съдържание.

Съгласно § 4 от Допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България, представените от заявителя документи е трябвало да бъде преведени и легализирани. Съдът намира, че ако действително част от документите не са били заверени или легализирани, е следвало административния орган да укаже отстраняването на недостатъците, след което да извърши преценка дали същите са с невярно съдържание.

Също така, съгласно чл. 34, ал. 7 от ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 и 4, от българските дипломатически или консулски представителства. Видно от горепосочената разпоредба, издаването на виза, не е поставено под условие, а следва задължително да се издаде виза, след като компетентен орган, предоставящ международна закрила е преценил, че са налице предпоставките по закона, да се събере едно семейство.

По изложените съображения обжалваният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.чл. 173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на искането на жалбоподателя за издаване на виза, административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на нормите на ЗЧРБ и ЗУБ, относими към посоченото от заявителя основание за издаване на виза и събраните в хода на административното и съдебното производство доказателства. Органът трябва да установи фактите и обстоятелствата относно наличието или отсъствието на основание за издаване на заявителя на съответната виза и да анализира представените по делото писмени доказателства, ако е необходимо да извърши и съответни проверки и да изиска допълнително уточнения и доказателства във връзка със заявеното искане.

При този изход на спора, ответникът дължи на жалбоподателя, направените по делото разноски, каквото искане обаче няма направено, поради което разноски не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2, предложение второ, чл. 173, ал.2 и чл. 143, ал.1 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на М. А., гражданин на С., [дата на раждане] , с национален паспорт №[ЕИК], валиден до 22.09.2024г., чрез адв. Д. Р. - САК, като пълномощник, срещу ОТКАЗ НА ВИЗА по заявление изх.№ ВЕУ 22000285 V от 21.03.2022г., постановен на 28.07.2022г. от З. при Посолството на Република България в Б., Л..

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - З. в Посолството на Република България в Б. - Л., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: